

Normaal

"Bij ons gaat eigenlijk alles vrij normaal." Dat is een uitspraak die mij als schrijver van columns buitengewoon nieuwsgierig maakt. Het is ook een uitspraak die ik als columnist verafschuw. Het confronteert mij met het feit dat ik dan zelf creatief moet gaan zitten zijn om een smeug verhaal te kunnen schrijven. Het is namelijk heerlijk om ranzige feiten en waarnemingen te kunnen verwerken.

"Bij ons gaat eigenlijk alles vrij normaal." Deze gevleugelde woorden kwamen afgelopen dinsdag uit de mond van onze lokale Spakenburgse 'Vathorster' vishandelaar Jan-Willem. Samen met zijn crew bemenst hij een fantastische viswinkel in Nieuwveen. Dat lijkt normaler dan het is. Ik bezoek inmiddels als Vathorster met enige regelmaat dit visverkooppunt. Je moet het maar aandurven. Nu is ondernemen letterlijk en figuurlijk risico nemen, maar een zaak starten in een nieuwbouwpunt is andere koek. Een winkelcentrum in wording waarvan je maar moet afwachten hoe het er echt uit gaat zien. En dan als één van de eer-

ste ondernemers de stap durven zetten. Ik wil het nu niet echt gaan hebben over het kredietgezeur. De groei van Vathorst vertraagt mee met de stemming die hierover is ontstaan. Ik wil maar zeggen. Je maakt een bedrijfsplan. Je gaat uit van de enthousiaste ramingen van de gemeente Amersfoort en Ontwikkelingsbedrijf Vathorst. En daar sta je dan met je lekkere verse vis. Ik realiseer mijzelf vaak te weinig dat er daadwerkelijk hard gewerkt moet worden om de verse vis op tafel te krijgen. Als u en ik zich nog eens lekker omdraaien staat Jan-Willem al om 5.30 uur haringen schoon te maken. Ik ga al over mijn nek als ik er aan denk en zeker op dat tijdstip. Gelukkig neemt de bedrijvigheid in Nieuwveen toe. Het winkelcentrum groeit per week. Het ziet er steeds aantrekkelijker uit en met het mooie weer kleurt het straatbeeld gezellig. Het zal met enige vertraging in de groei dan ook vast en zeker goed komen met onze viswinkel. Vooral omdat er vanuit mijn eigen persoonlijke waarneming ook volstrekt minder normale dingen gebeuren in deze zaak. Ik ben mede door de inzet van Jan-Willem ons eigen winkelcentrum gaan waarderen als een

dorpsontmoetingsplaats. Dat is in een Vinexwijk heel bijzonder. Als we met elkaar in staat zijn om aandacht te hebben voor elkaar, tijd te besteden aan contact en daar oprecht in te zijn. Dan is dat speciaal. Ik kan nu een hele verhandeling beginnen over het feit dat gewone dingen niet speciaal zouden moeten zijn. Maar laten we er niet om heen draaien. Dat zijn ze nu eenmaal wel. De meerwaarde van onze lokale visboer zit hem in het doodgewone. De aandacht die u en ik krijgen bij binnenkomst. Dat ze volgende week nog weten wie u en ik zijn. Dat er tijd is voor een praatje. Gewoon dat het fijn is om terug te gaan voor de volgende boodschappen. Om ons met elkaar thuis te voelen in Vathorst. Ik snap nu ook dat er niks bijzonders te vertellen viel over bijzondere klanten (en die zijn er heus hoor). Daar gaan ze oprecht en integer mee om. Ontdek het zelf, het is ook voor de Vathorsters die dichter bij Emiclaer wonen meer dan de moeite waard. Fiets of rij maar eens een stukje om. Tot over twee weken in een vrij normale Vathorst Nu.

Joris